

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/587/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511208448
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3511208448.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa X., právne zastúpený M. proti odporkyni N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne L., právne zastúpeného Q., o zaplatenie 1.004,16 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20. marca 2014, č.k. 6C/175/2012-120, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v**
i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov prvostupňového konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 165,70 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Q., do troch dní **od** právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. konanie z dôvodu späťvzatia návrhu zastavil. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 189,60 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu na začatie konania navrhovateľovi vo výške 53,30 Eur prostredníctvom Daňového úradu F. **po** právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie o trovách konania vedľajšieho účastníka **na** strane odporkyne odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keď trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne považoval za účelne vynaložené trovy, ktoré sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Uviedol, že vedľajší účastník na strane odporkyne právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 29.11.2012, t. j. **2 x á** 71,37 Eur **a**
2 x režijný paušál **á** 7,63 Eur + 20 % DPH 31,60 Eur, t. j. spolu vo výške 189,60 Eur v zmysle § 10 ods. 2, § 15, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 20,60 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej

správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru došiel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 78/03. Poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporkyňa v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Zároveň namietal výšku trov právneho zastúpenia s odôvodnením, že súd priznal vedľajšiemu účastníkovi odmenu, pri výpočte ktorej vedľajší účastník vychádzal z tarifnej hodnoty, ktorá predstavovala súčet istiny a kapitalizovanej sumy. Mal za to, že v zmysle § 9 ods. 1 a § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. predstavuje tarifnú hodnotu určenú pri začatí poskytovania právnej služby len výška peňažného plnenia.

Odporkyňa a vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a došiel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmeniť. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania krajským súdom bol len výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Vo zvyšku uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatie návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporcu (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť.

Súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pričom správne mal právne vec posúdiť podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Správne však vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania, avšak túto nesprávne vyčíslil. Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa, ktorý sa nestotožnil s jeho povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v tomto konaní

v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania vstúpil a vo veci podal vyjadrenie, a to spolu s oznámením o svojom vstupe do konania dňa 26.04.2012, pričom sa jednalo len o všeobecné vznesenie námietky premlčania. Je však nepochybné, že vo vyjadrení zo dňa 29.11.2012 kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, ako aj vyjadrenie zo dňa 29.11.2012, pričom mal vychádzať z tarifnej hodnoty 1.004,16 Eur, kde základná sadzba za 1 úkon právnej služby je 61,41 Eur. Z uvedeného dôvodu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne patrí náhrada trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 61,41 Eur, t. j. 122,82 Eur, 2 x režijný paušál á 7,63 Eur, t. j. 15,26 Eur a 20 % DPH, t. j. 27,62 Eur, spolu 165,70 Eur.

Vedľajší účastník tak ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia, tak ako boli tieto účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky článok 47 ods. 2.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 220 O.s.p. zmenil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vzhľadom na čiastočný úspech účastníkov v konaní žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.